

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาททางเพศ การกล้าแสดงออก และปฏิกิริยาทางอารมณ์ต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวนรวมทั้งสิ้น 215 คน โดยจำแนกเป็นเพศชายจำนวน 105 คน เพศหญิงจำนวน 110 คน จำแนกเป็นชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 ที่ศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ โดยรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

แสดงรายละเอียดข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ($N = 215$)

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
1. เพศ	
- เพศชาย	105
- เพศหญิง	110
2. ชั้นปี	
- ชั้นปีที่ 1	31
- ชั้นปีที่ 2	125
- ชั้นปีที่ 3	37
- ชั้นปีที่ 4	22

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
3. คณะ	
- คณะวิศวกรรมศาสตร์	79
- คณะวิทยาศาสตร์	50
- คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	42
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	21
- คณะทันตแพทยศาสตร์	7
- คณะรัฐศาสตร์	7
- คณะอักษรศาสตร์	5
- คณะเศรษฐศาสตร์	3
- คณะนิเทศศาสตร์	1
รวม	215

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือในการศึกษา 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. มาตรฐานบทบาททางเพศ
2. มาตรฐานการกล้าแสดงออก
3. มาตรฐานความรู้สึกลึกซึ้งทางบวกและทางลบ

1. มาตรฐานบทบาททางเพศ

สำหรับมาตรฐานบทบาททางเพศนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรฐานบทบาททางเพศที่อิติวรัตน์ ธรรมเกษร (2542) สร้างขึ้นมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การสร้างมาตรฐานบทบาททางเพศมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 คำที่ใช้ในมาตรฐานบทบาททางเพศอิติวรัตน์ ธรรมเกษร (2542) สร้างมาตรฐานบทบาททางเพศโดยนำคำที่แสดงคุณลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง จำนวนทั้งหมด 97 ลักษณะ ที่นิตยภัฏ วรรณพรวณ (2529) ได้ทำการศึกษาไว้ แบ่งเป็นคุณลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง 97 ลักษณะ โดยได้มาดังนี้

1.1.1 มาตรฐานบทบาททางเพศต่างประเทศ ได้แก่ Bem's Sex Role

Inventory: BSRI, Personal Attribute Questionnaire: PAQ และ Adjective Check List: ACL

1.1.2 จากการรวบรวมคำโดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับลักษณะของชายและหญิง เพื่อให้ได้คำที่ใช้แสดงลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง โดยที่แบบสอบถามปลายเปิดนี้มีจำนวนทั้งหมด 4 ชุด แต่ละคนได้ตอบแบบสอบถามเพียงชุดเดียว จากแบบสอบถามทั้งหมด 4 ชุด คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิงมีดังนี้

- (1) ในทรวงศ์ของข้าพเจ้าผู้ชายไทยในปัจจุบันควรมีบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอ และกิริยาท่าทาง ดังต่อไปนี้.....
- (2) ในทรวงศ์ของข้าพเจ้าผู้ชายไทยในปัจจุบันมีบุคลิกลักษณะ นิสัยใจคอ และกิริยาท่าทาง ดังต่อไปนี้.....
- (3) ในทรวงศ์ของข้าพเจ้าผู้หญิงไทยในปัจจุบันควรมีบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอ และกิริยาท่าทาง ดังต่อไปนี้.....
- (4) ในทรวงศ์ของข้าพเจ้าผู้หญิงไทยในปัจจุบันมีบุคลิกลักษณะ นิสัยใจคอ และกิริยาท่าทาง ดังต่อไปนี้.....

1.1.3 งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาททางเพศในประเทศไทย ที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง

1.1.4 นำคำที่ได้จากมาตรวัดบทบาททางเพศต่างประเทศมาแปล โดยพิจารณาให้มีความหมายเป็นภาษาไทยจากนักจิตวิทยาหลาย ๆ ท่าน นำคำภาษาไทยที่แปลมาจากแบบวัดบทบาททางเพศต่างประเทศ มาเปรียบเทียบกับคำที่รวบรวมมาจากนักเรียน นักศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท และคำที่ได้มาจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับบทบาททางเพศภาษาไทย แล้วมาหาความเห็นพ้อง โดยพิจารณาร่วมกันกับพจนานุกรม และผู้เชี่ยวชาญทางภาษา ได้คำที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง 97 ลักษณะ

1.1.5 นำคำที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง ทั้งหมด 97 ลักษณะ มาสุ่มโดยการจับสลาก แล้วนำมาจัดเป็นแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ต่อไป โดยนำคำทั้งหมด 97 ลักษณะ นำมาใช้เป็นมาตรวัดลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิง

1.2 การทดสอบการจำแนกรายชื่อของมาตรวัดบทบาททางเพศ

หลังจากที่ได้คำคุณศัพท์ทั้ง 97 คำมาแล้ว ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542) นำไปให้กลุ่มตัวอย่างประเมินมาตรวัดบทบาททางเพศ และประเมินค่าที (t -test) เพื่อนำมาเลือกข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของชาย และลักษณะที่พึงปรารถนาของหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้คือพนักงานบริษัทเอกชน ตำรวจ พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ครู และนักศึกษาปริญญาโท จำนวนรวม 404 คน สำหรับมาตรวัดที่ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินนั้น แบ่งเป็น 2 ชุด และให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเพียงชุดใดชุดหนึ่งเท่านั้น ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการตอบแบบวัดอย่างอิสระ ในเวลาประมาณ 30 นาที

1.3 การวิเคราะห์การจำแนกรายชื่อของมาตรวัด

ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542) ทำการคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ละข้อในมาตรวัดบทบาททางเพศ และทำการทดสอบค่าที (t -test) เพื่อดูความแตกต่างของลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง ได้ผลดังนี้

1.3.1 การรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิง ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย รับรู้ความแตกต่างของลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05, .01 และ .001 จำนวน 42 ลักษณะ เพศชายรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย 16 ลักษณะ เพศชายรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง 26 ลักษณะ และรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน 55 ลักษณะ

1.3.2 การรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิง ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง รับรู้ความแตกต่างของลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05, .01 และ .001 จำนวน 47 ลักษณะ เพศหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย 14 ลักษณะ เพศหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง 33 ลักษณะ และรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน 50 ลักษณะ

และจากการทดสอบนี้ทำให้พบว่า มีลักษณะที่ทั้งกลุ่มตัวอย่างชาย และหญิงรับรู้ตรงกันว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายจำนวน 10 ลักษณะ และรับรู้ตรงกันว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงจำนวน 12 ลักษณะดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6

แสดงลักษณะที่ชายและหญิงรับรู้ตรงกันว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง ตามลักษณะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย	ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง
1. ชอบการกีฬา	1. มีเสน่ห์
2. ช่างคิดช่างประดิษฐ์	2. เรียบร้อย
3. เครื่องขีรึม	3. พุดจาไพเราะอ่อนหวาน
4. เป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับใคร	4. น่ารัก
5. กล้าได้ กล้าเสีย กล้าเสี่ยง	5. ยิ้มง่าย
6. ชอบการแข่งขัน	6. ร่าเริง
7. เป็นผู้นำ	7. ช่างปรนนิบัติ
8. กล้าหาญ	8. ละเอียดอ่อน
9. เข้มแข็ง	9. นุ่มนวล
10. ควบคุมสติได้ในยามคับขัน	10. มีความรู้สึกไวต่อความต้องการของผู้อื่น
	11. ชอบปลอบใจผู้อื่น
	12. เมตตากรุณา

ที่มา: ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542)

สำหรับข้อกระทงที่มีความหมายเป็นกลาง (neutral) พิจารณาจากลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงที่มีความหมายทางบวก และความหมายทางลบ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.5 และค่าที (t -test) ต่ำสุด 5 อันดับแรก ได้มาตรวจวัดบทบาททางเพศ สำหรับข้อกระทงที่เป็นกลาง 10 ลักษณะ แบ่งเป็นลักษณะทางบวก และลักษณะทางลบ ด้านละ 5 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะทางบวก

1. มีชีวิตชีวา
2. ช่างพินิจพิเคราะห์
3. เข้าใจผู้อื่น
4. ตระหนักถึงความรู้สึกของผู้อื่น
5. เอาใจใส่ในความเป็นอยู่ของผู้อื่น

ลักษณะทางลบ

1. ประกาศหรืออวดในความสามารถของตน
2. ชอบบีบบังคับผู้อื่น
3. ช่างเกรงใจ
4. ทะเยอทะยาน
5. รู้จักฉวยโอกาส

1.4 การทดสอบการจำแนกประเภทของมาตรวัดบทบาททางเพศ

ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542) นำคำคุณศัพท์ที่วัดลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง และลักษณะที่เป็นกลาง ด้านละ 10 ลักษณะ จำนวน 30 ลักษณะ นำมาทดสอบวิเคราะห์จำแนกประเภทของมาตรวัดบทบาททางเพศ จากค่าเฉลี่ยของแต่ละด้าน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าที (t -test) ตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าที (t -test) ของมาตรวัดบทบาททางเพศ จำแนกวัดความเป็นชาย ความเป็นหญิง และความเป็นกลาง ตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ธิดารัตน์ ธรรมเกษร, 2542)

ลักษณะที่พึง ปรารถนาสำหรับ	ประเมินโดยเพศชาย			ประเมินโดยเพศหญิง		
	วัดความ เป็นชาย	วัดความ เป็นหญิง	วัดความ เป็นกลาง	วัดความ เป็นชาย	วัดความ เป็นหญิง	วัดความ เป็นกลาง
เพศชาย	5.063	4.513	4.249	5.214	4.749	4.197
เพศหญิง	4.292	5.322	4.291	4.286	5.327	4.393
ค่าความแตกต่าง	0.771	0.809	0.042	0.928	0.578	0.196
ค่าที (t -test)	2.924*	-5.162**	-0.105	3.079*	-3.506*	-0.396

ที่มา: ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542)

* $p < .01$. ** $p < .001$.

1.5 การให้คะแนน นั้นให้คะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตามหมายเลขแต่ละระดับ เลือกหมายเลข 3 ได้ 3 คะแนน เป็นต้น ทำการคิดคะแนนเฉพาะข้อที่วัดความเป็นชาย และความเป็นหญิง ข้อที่วัดความเป็นกลางไม่นำมาคิดคะแนน

ข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย คือข้อที่ 1 5 10 12 15 18 20 23
26 28

ข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง คือข้อที่ 2 6 7 11 14 17 24 27
29 30

ข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นกลาง คือข้อที่ 3 4 8 9 13 16 19 21 22
25

การคิดคะแนนและการแปลผลนั้นอาศัยแนวความคิดว่าลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิงนั้นมีความเป็นอิสระจากกัน ในการวิจัยนี้ใช้การคิดคะแนนแบบเทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐาน (Median Split Technique) โดยรวมคะแนนของแต่ละบุคคล แยกคิดเป็นคะแนนรวมของลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง นำคะแนนรวมของแต่ละบุคคลมาเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปยังคะแนนที่ต่ำที่สุด แล้วจึงใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐาน ดังนี้

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) คือผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่าค่ามัธยฐาน และมีคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐาน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) คือผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายต่ำกว่าค่ามัธยฐาน และมีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐาน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) คือผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่าค่ามัธยฐาน และมีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐาน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) คือผู้ที่มีคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐาน และความเป็นชายต่ำกว่าค่ามัธยฐาน

1.6 การปรับปรุงมาตรวัดบทบาททางเพศ

ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542) ได้นำมาตรวัดบทบาททางเพศ โดยการทดสอบการจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม และนำไปทำการวิเคราะห์ดังนี้

1.6.1 การวิเคราะห์การจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

1.6.2 การทดสอบการจำแนกประเภทของแบบสอบถาม

1.6.3 การวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) นำไปวิเคราะห์หาความเที่ยง โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach's Internal Consistency Coefficient) ได้ผลแสดงไว้ในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8

แสดงผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัดบทบาททางเพศ

แบบวัด	จำนวนข้อ	ค่าอัลฟา
ลักษณะความเป็นชาย	10	.7937
ลักษณะความเป็นหญิง	10	.7656

มาตรวัดบทบาททางเพศ (ดูที่ภาคผนวก ก.) มีจำนวน 30 ลักษณะ ในแบบสอบถาม ประกอบด้วยลักษณะความเป็นชาย 10 ลักษณะ ลักษณะความเป็นหญิง 10 ลักษณะ และลักษณะที่เป็นกลาง 10 ลักษณะ

1.7 ผู้วิจัยนำมาตรวัดบทบาททางเพศที่ธิดารัตน์ ธรรมเกษร (2542) พัฒนาขึ้นมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ในการจำแนกบุคคลออกเป็นบทบาททางเพศลักษณะต่าง ๆ โดยเทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐาน (Median Split Technique) ในการวิจัยนี้ได้ค่ามัธยฐานของคะแนนความเป็นชาย 32 และค่ามัธยฐานของคะแนนความเป็นหญิง 34 กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) คือบุคคลที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่า 32 คะแนน และมีคะแนนความเป็นหญิง ต่ำกว่า 34 คะแนน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) คือบุคคลที่มีคะแนนความเป็นชายต่ำกว่า 32 คะแนน และมีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่า 34 คะแนน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีเนีย (Androgyny) คือบุคคลที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่า 32 คะแนน และมีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่า 34 คะแนน

บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) คือบุคคลที่มีคะแนนความเป็นชายต่ำกว่า 32 คะแนน และมีคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่า 34 คะแนน

สำหรับบุคคลที่มีคะแนนความเป็นชายเท่ากับ 32 และ/หรือ คะแนนความเป็นหญิงเท่ากับ 34 ซึ่งเป็นค่ามัธยฐานของคะแนนความเป็นชาย และคะแนนความเป็นหญิง จะไม่นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยนี้

สรุปจำนวนบุคคลที่จัดอยู่ในบทบาททางเพศแบบต่าง ๆ ได้ดังนี้

- บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) จำนวน 43 คน
- บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) จำนวน 39 คน
- บทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) จำนวน 48 คน
- บทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) จำนวน 54 คน
- ไม่จำแนกว่ามีบทบาททางเพศแบบใด จำนวน 30 คน

2. มาตรการกัลลาแสดงออก

มาตรการกัลลาแสดงออกในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาให้ชื่อกระทงของมาตรการกัลลาแสดงออกนั้น มีความครอบคลุมลักษณะกัลลาแสดงออกดังนี้

2.1 ลักษณะของการกัลลาแสดงออกของ

1. การพูดแสดงความรู้สึก
2. การพูดเกี่ยวกับตนเอง
3. การพูดจาทักทายปราศรัย
4. การยอมรับคำชมเชย
5. การแสดงสีหน้าอย่างเหมาะสม
6. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ
7. การขอให้แสดงความกระจ่างอย่างชัดเจน
8. การถามเหตุผล
9. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจัง
10. การพูดเพื่อรักษาสีทิวของตน
11. การยื่นกราน
12. เลี่ยงการให้คำอธิบายกับทุก ๆ ความคิดเห็น

2.2 ผู้วิจัยสร้างข้อกระทงวัดการกล้าแสดงออกขึ้น โดยขั้นแรกทำการสำรวจเพื่อรวบรวมพฤติกรรมกล้าแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ในสังคมไทยตามแนวการกล้าแสดงออกทั้ง 12 ประเภทของ Bower และ Bower (1976) โดยให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิด (ดูที่ภาคผนวก ข.) และเขียนพฤติกรรมกล้าแสดงออกเท่าที่จะนึกได้ลงไปแล้วผู้วิจัยนำมาจำแนกคัดเลือกตัดข้อที่มีความหมายทำนองเดียวกันออกไป ได้ลักษณะกล้าแสดงออกทั้งสิ้น 200 ลักษณะ (ดูที่ภาคผนวก ค.) แบ่งออกเป็นลักษณะทางด้านบวก 100 ข้อ และลักษณะทางด้านลบ 100 ข้อ (ดูที่ภาคผนวก ง.)

2.3 ผู้วิจัยนำข้อความที่ใช้วัดการกล้าแสดงออกทั้ง 200 ลักษณะ นำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์จรุงกุล นูรพวงส์ พิจารณาความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงแก้ไข

2.4 การคิดคะแนนและการแปลผล

สำหรับการให้คะแนนนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้คะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน โดยพิจารณาตอบตามความเป็นจริง โดยที่เลือกตอบในระดับความเป็นจริงใดก็ได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบนั้น ดังนี้

- 1 เป็นจริงน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน
- 2 เป็นจริงน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน
- 3 เป็นจริงปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน
- 4 เป็นจริงมาก ให้คะแนน 4 คะแนน
- 5 เป็นจริง ให้คะแนน 5 คะแนน

2.5 นำมาตรวัดการกล้าแสดงออก 200 ข้อ ไปให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในคณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 100 คนตอบ และนำคำตอบที่ได้มาหาค่าที่ (t -test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรวัด โดยที่ข้อกระทงในมาตรวัดการกล้าแสดงออกในขั้นต้น 200 ข้อนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรวัด ทำการวิเคราะห์ครั้งแรกข้อกระทงจำนวน 200 ข้อ มีข้อที่ผ่านการวิเคราะห์จำนวน 159 ข้อ การวิเคราะห์ครั้งที่ 2 จำนวน 159 ข้อ มีผ่านการวิเคราะห์จำนวน 155 ข้อ และการวิเคราะห์ครั้งที่ 3 จำนวน 155 ข้อ มีข้อที่ผ่านการวิเคราะห์จำนวน 155 ข้อ ตามที่แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9

แสดงผลสรุปการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดการกล้าแสดงออก

การวิเคราะห์ครั้งที่	จำนวนข้อที่ทำการวิเคราะห์	ค่าอัลฟา
1	200	.9345
2	159	.9438
3	155	.9438

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดการกล้าแสดงออก พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 155 ข้อ นอกจากนี้ได้แสดงผลการวิเคราะห์ค่าที (t -test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรของข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือก (ดูที่ภาคผนวก จ.) หลังจากที่ได้ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วนำข้อกระทงเหล่านั้นมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรวัดในแต่ละด้านทั้ง 12 ด้าน (ดูที่ภาคผนวก ฉ.) และได้แสดงสรุปไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10

จำนวนข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกในแต่ละขั้นตอน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมกล้าแสดงออก	จำนวนข้อ		ค่าอัลฟา
	ก่อนการคัดเลือก	หลังการคัดเลือก	
1. การพูดแสดงความรู้สึกรู้จัก	19	16	.6603
2. การพูดเกี่ยวกับตนเอง	17	13	.6028
3. การพูดจาทักทายปราศรัย	17	12	.4201
4. การยอมรับคำชมเชย	16	15	.5948
5. การแสดงสีหน้าอย่างเหมาะสม	16	14	.6261
6. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ	16	10	.5656
7. การขอให้แสดงความกระจำอย่างชัดเจน	16	12	.6444
8. การถามเหตุผล	16	13	.5862
9. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจัง	16	14	.5989
10. การพูดเพื่อรักษาสีทริชของตน	19	12	.6088
11. การยื่นกรรณ	16	13	.5850
12. เลียงการให้คำอธิบายกับทุก ๆ ความคิดเห็น	16	11	.5983
รวม	200	155	

นำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์มาพิจารณาตัดเลือกจากทั้งหมด 12 ด้าน แบ่งออกเป็นด้านละ 8 ข้อกระทง รวมทั้งสิ้น 96 ข้อกระทง จำแนกตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และความไม่ซ้ำซ้อนกันของข้อความในแต่ละข้อกระทง

2.6 วิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัดการกล้าแสดงออก โดยให้นิสิตรระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 60 คน ตอบแบบวัดการกล้าแสดงออก และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .884

2.7 วิเคราะห์ค่าความตรง ใช้วิธีความตรงร่วม (Concurrent Validity) โดยให้นิสิตรระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 3 และ 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

และคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 40 คน สาเหตุที่ใช้ชนิดชั้นปีที่ 2 3 และ 4 เนื่องจากว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 3 และ 4 นั้นรู้จักกันเป็นเวลานาน และมีความสนิทสนมกันมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ทำให้ประเมินเพื่อนของตนได้ชัดเจนขึ้น วิธีการเก็บข้อมูล จำแนกนิสิตเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ตอบมาตรการวัดการกล้าแสดงออก (ดูที่ภาคผนวก ข.) และแบบประเมินการกล้าแสดงออกของเพื่อน (ดูที่ภาคผนวก ข.) โดยเริ่มต้นให้นิสิตแต่ละคนทำมาตรวัดการกล้าแสดงออกของตนเอง ต่อจากนั้นให้นิสิตประเมินระดับการกล้าแสดงออกของเพื่อนตนเองว่าอยู่ในระดับใดโดยที่นิสิตแต่ละคนจะได้ประเมินการกล้าแสดงออกของเพื่อน 4 คน ว่าเพื่อนของตนนั้นมีการกล้าแสดงออกในระดับใด ผู้วิจัยนำคะแนนการกล้าแสดงออกที่เพื่อนประเมินตนเองมาหาคะแนนเฉลี่ย แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนการกล้าแสดงออกของตนได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .811

3. มาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ

มาตรวัดที่ใช้วัดอารมณ์ในงานวิจัยนี้ ทำการวัดระดับอารมณ์ใน 2 ลักษณะ คืออารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบของบุคคล โดยพัฒนามาตรวัดมาจาก Positive and Negative Affect Schedule หรือ PANAS (Watson, Clark, & Tellegen, 1988 อ้างถึงใน Saragovi, Koestner, & Dio, 1999) โดยการวัดอารมณ์ด้วย PANAS นั้นมีอารมณ์ 20 อารมณ์ แบ่งเป็นอารมณ์ทางด้านลบ และอารมณ์ทางด้านบวกด้านละ 10 คำ

ผู้วิจัยได้นำมาตร Positive and Negative Affect Schedule หรือ PANAS ซึ่งสาริณี วิเศษศร (2540) เป็นผู้พัฒนาเป็นภาษาไทยมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยในการพัฒนามาตรของสาริณี วิเศษศรเป็นดังนี้

3.1 สาริณี วิเศษศร นำมาตรวัด PANAS มาพัฒนาเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แต่เดิมแบบวัดนี้มีคำคุณศัพท์จำนวน 20 คำ นำแบบวัดทั้งหมดมาแปลเป็นภาษาไทย และได้เพิ่มคำคุณศัพท์ลงไปแบบวัดทั้งทางด้านบวก และด้านลบ ด้านละ 5 คำ รวมทั้งสิ้นเป็น 30 คำ แบ่งออกเป็นทางด้านบวก 15 คำ และทางด้านลบ 15 คำ

3.2 นำคำของแบบวัดทั้งหมด 30 คำ มาให้รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพร อุวรรณโณ พิจารณาความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงแก้ไข

3.3 นำมาตรวัดที่ได้ไปใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 75 คน และนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคำแต่ละคำกับผลรวมของคำอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรวัดที่ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11

แสดงผลการคำนวณค่าความคงที่ภายใน (สัมประสิทธิ์อัลฟา) ของมาตรในชั้นสร้างที่ระดับนัยสำคัญ .05

ช่วงเวลาที่ประเมิน	จำนวน ข้อกระทง	n	สัมประสิทธิ์ความ คงที่ของอารมณ์ ทางด้านบวก	สัมประสิทธิ์ความ คงที่ของอารมณ์ ทางด้านลบ
อารมณ์ขณะที่ทำการประเมิน	20	75	.88	.89
อารมณ์เมื่อ 2-3 วันก่อน	20	75	.88	.86
อารมณ์เมื่อสัปดาห์ก่อน	20	75	.86	.87
อารมณ์โดยทั่ว ๆ ไป	20	75	.91	.86

3.4 ทำการทดสอบค่าที (t -test) ในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วจึงทำการคัดเลือกข้อกระทงที่ผ่านทั้งการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าแต่ละค่ากับผลรวมของค่าอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรวัด และข้อที่ผ่านการทดสอบค่าที ดังแสดงในตารางที่ 12 และตารางที่ 13

ตารางที่ 12

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกในมาตรวัดความรู้สึกทางบวก โดยวิเคราะห์ค่า
ที (t-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับข้ออื่น ๆ ในมาตร
(Corrected Item-Total Correlation)

ข้อ	คำคุณศัพท์แสดงอารมณ์ทางบวก	ผลการวิเคราะห์ค่าที (t-test)	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เมื่อ วิเคราะห์ 15 ข้อ	ข้อที่ผ่าน การคัด เลือก
1	สนใจบางสิ่งบางอย่าง	5.87	.4491	1
2	ตื่นเต้น	4.51	.3918	2
3	เข้มแข็ง แข็งแกร่ง	6.42	.5829	3
4	กระตือรือร้น	5.86	.6425	4
5	ภาคภูมิใจ	6.45	.6431	5
6	ตื่นตัวพร้อมอยู่เสมอ	4.97	.6037	6
7	มีแรงบันดาลใจ	9.17	.7707	7
8	มีการตัดสินใจที่แน่นอน	7.79	.6891	8
9	ใส่ใจต่อเรื่องต่าง ๆ	6.12	.6703	9
10	กระฉับกระเฉง	6.42	.6812	10
11	สนุกสนาน	4.73	.5707	11
12	สบายใจ	3.35	.4606	12
13	มีความหวัง	7.01	.6647	13
14	ดีใจ	5.32	.6121	14
15	เพลิดเพลิน	3.99	.4329	15
ค่าอัลฟาเมื่อวิเคราะห์ 15 ข้อ = .9059				

ตารางที่ 13

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกในมาตรวัดความรู้สึกทางลบ โดยวิเคราะห์ค่าที (t-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation)

ข้อ	คำคุณศัพท์แสดงอารมณ์ทางลบ	ผลการวิเคราะห์ค่าที (t-test)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 15 ข้อ	ข้อที่ผ่านการคัดเลือก
1	โศกเศร้า	5.64	.5630	1
2	ว้าวุ่นใจ	6.39	.5458	2
3	รู้สึกผิด	3.84	.3825	3
4	ตื่นตระหนก	4.63	.5344	4
5	รู้สึกไม่เป็นมิตรกับใคร	2.79	.2081	5
6	โมโหจนเฉียว	6.86	.6708	6
7	อับอาย	3.76	.4580	7
8	มีอาการประสาท	4.27	.4225	8
9	กระวนกระวาย	7.93	.5629	9
10	หวาดกลัว	6.49	.5391	10
11	เหงา	4.26	.3958	11
12	รำคาญ	7.21	.6271	12
13	แหย่	7.13	.5892	13
14	หนักใจ	10.58	.5397	14
15	ท้อถอย	5.86	.4742	15
ค่าอัลฟาเมื่อวิเคราะห์ 15 ข้อ = .8621				

ดังนั้นมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ (ดูที่ภาคผนวก ฉ.) ที่ผ่านการวิเคราะห์โดย สาริณี วิเศษศรี มีทั้งหมด 30 ข้อ แบ่งออกเป็นอารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบ ด้านละ 15 อารมณ์ ดังนี้

อารมณ์ทางบวก

1. สนใจบางสิ่งบางอย่าง
2. ตื่นเต้น
3. เข้มแข็ง แข็งแกร่ง
4. กระตือรือร้น
5. ภาคภูมิใจ
6. ตื่นตัวพร้อมอยู่เสมอ
7. มีแรงบันดาลใจ
8. มีการตัดสินใจที่แน่วแน่
9. ใส่ใจต่อเรื่องต่าง ๆ
10. กระฉับกระเฉง
11. สนุกสนาน
12. สบายใจ
13. มีความหวัง
14. ดีใจ
15. เพลิดเพลิน

อารมณ์ทางลบ

1. โศกเศร้า
2. ไร้ความสุข
3. รู้สึกผิด
4. ตื่นตระหนก
5. รู้สึกไม่เป็นมิตรกับใคร
6. โมโหฉุนเฉียว
7. อับอาย
8. มีอาการประสาท
9. กระวนกระวาย

10. หวาดกลัว
11. เหงา
12. รำคาญ
13. แยก
14. หนักใจ
15. ท้อถอย

3.5 การคิดคะแนนและการแปลผล

สำหรับการให้คะแนนนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้คะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน โดยพิจารณาตอบตามความเป็นจริง โดยที่เลือกตอบในระดับความเป็นจริงใดก็ได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบนั้น ดังนี้

- 1 มีความรู้สึกน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน
- 2 มีความรู้สึกน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน
- 3 มีความรู้สึกปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน
- 4 มีความรู้สึกมาก ให้คะแนน 4 คะแนน
- 5 มีความรู้สึกมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

การหาคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบของแต่ละบุคคล นั้นทำโดยการหาคะแนนรวมทั้งหมดของมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบในแต่ละคน แล้วนำคะแนนรวมทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ได้คะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบของแต่ละบุคคล

3.6 การวิเคราะห์ความตรงของมาตร

สาริณี วิเศษศร ทำการวิเคราะห์ความตรงของมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ โดยใช้วิธีหาความตรงร่วม (Concurrent Validity) ระหว่างมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ กับมาตรวัด Affectometer (1983 อ้างถึงใน สาริณี วิเศษศร, 2540) สาริณี วิเศษศรนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรวัดทั้ง 2 แบบวัด พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ทางบวก .69 ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 มาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ

การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยผู้วิจัยทำการศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จากอาจารย์คณะจิตวิทยา ทำการศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยพบกับนิสิตในห้องเรียน เริ่มต้นการวิจัยโดยแจกแบบมาตรวัดบทบาททางเพศและมาตรวัดการกล้าแสดงออกให้กับนิสิตทุกคน โดยที่มาตรวัดทุกชุดที่แจกให้นิสิตประเมินนั้น ผู้วิจัยได้ใส่ตัวเลขที่เรียงกันเป็นลำดับ เช่น 1,2,3,4,5,...จนครบทุกชุด ตัวอย่างเช่น นิสิตคนที่ 1 จะได้รับมาตรวัดบทบาททางเพศชุดที่ 1 มาตรวัดการกล้าแสดงออกชุดที่ 1 และมาตรวัดอารมณ์ทางบวกทางลบชุดที่ 1 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังบอกกับนิสิตว่าในกระดาษที่นิสิตทุกคนใช้ร่างประโยคเพื่อการเตรียมตัวออกมาพูดนั้น ให้ใส่ตัวเลขที่ตรงกับมาตรวัดที่นิสิตแต่ละคนได้ พร้อมทั้งกล่าวคำชี้แจงในการตอบมาตรวัดแก่นิสิตทุกคน เพื่อให้นิสิตตอบมาตรวัดบทบาททางเพศ และมาตรวัดการกล้าแสดงออก เมื่อเห็นว่านิสิตตอบมาตรวัดเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจึงเก็บมาตรวัดทั้ง 2 กลับคืน โดยคำอธิบายในขณะที่ผู้วิจัยให้นิสิตตอบมาตรวัดบทบาททางเพศ และมาตรวัดการกล้าแสดงออกเป็นดังนี้

"ผู้วิจัยต้องการทราบลักษณะของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันว่าเป็นเช่นไร และนอกจากนี้วัยรุ่นไทยในปัจจุบัน ต้องเผชิญกับสภาวะความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ และสภาพสังคม ที่บีบคั้น และมีการแข่งขันกันสูง ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่วัยรุ่นไทยแสดงออกในสังคมปัจจุบัน โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่คุณคิดว่าเป็นจริงสำหรับคุณที่สุด"

2. หลังจากเก็บมาตรวัดบทบาททางเพศ และมาตรวัดการกล้าแสดงออกกลับคืนแล้ว ผู้วิจัยบอกกับนิสิตว่าต้องการศึกษาพฤติกรรมในการพูดในที่สาธารณะกับนิสิตทุกคน พร้อมทั้งแจกกระดาษ 1 แผ่นเพื่อให้นิสิตเตรียมตัวร่างเรื่องที่จะพูดลงในกระดาษ สำหรับการพูดนั้นผู้วิจัยให้นิสิตแต่ละคนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการพูด โดยให้นิสิตทุกคนร่างเรื่องลงในกระดาษก่อนที่เขาจะออกมาพูด ผู้วิจัยให้เวลานิสิตเตรียมตัว ประมาณ 5-10 นาที เรื่องที่ผู้วิจัยให้นิสิตพูดนั้นมีจำนวน 2 เรื่อง นิสิตจำนวนครึ่งหนึ่งจะได้เรื่องหนึ่ง และนิสิตจำนวนอีกครึ่งหนึ่งก็จะได้พูดอีกเรื่องหนึ่งที่แตกต่างออกไป เรื่องที่ผู้วิจัยให้แสดงความคิดเห็นมีดังนี้

2.1 การบังคับให้มีการสอบรวบยอดก่อนอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
ในระดับปริญญาตรี

2.2 การจดทะเบียนสมรสโดยไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุล

โดยคำอธิบายในขณะที่ผู้วิจัยให้นิสิตเตรียมตัวพูดเป็นดังนี้

" นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความประสงค์จะศึกษาการกล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของวัยรุ่นไทยต่อประเด็นทางการเมือง และสังคมที่กำลังเผชิญอยู่ โดยต้องการทราบความคิดเห็นของวัยรุ่นเป็นรายบุคคล หลังจากมีเวลาเตรียมตัวไม่นานนัก ต่อไปนี้ขอให้นิสิตเตรียมตัวพูดใน หัวข้อการบังคับให้มีการสอบรบบยอต ก่อนอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และหัวข้อการจดทะเบียนสมรสโดยที่ไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุล โดยที่นิสิตแต่ละคนมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ อย่างไร หัวข้อที่นิสิตพูดนั้นถ้าใครได้กระดาษที่มีหัวข้อใด ให้นิสิตเตรียมตัวในหัวข้อนั้น ๆ โดยเรื่องที่พูดนั้นให้เวลานิสิตพูดคนละ 3 นาที หลังจากที่มีเวลาเตรียมตัวไม่นานนัก โดยมีเวลาให้นิสิตเตรียมตัวประมาณ 5-10 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยจะจับสลากตามตัวเลขของแบบวัดที่นิสิตได้รับ ให้นิสิตออกมาพูดตามความคิดเห็นของนิสิต "

3. หลังจากที่นิสิตทุกคนร่างเรื่องลงในกระดาษเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจึงแจกมาตรการวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบให้นิสิตทุกคน เพื่อให้นิสิตได้ตอบระดับอารมณ์ ความรู้สึก ของตนเองในปัจจุบัน ว่าเป็นไปในทิศทางใด เมื่ออยู่ในภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดในการกล้าแสดงออก เมื่อเห็นว่านิสิตทำเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงเก็บมาตรการวัดกลับคืน โดยคำอธิบายในขณะที่ผู้วิจัยให้นิสิตตอบแบบวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบเป็นดังนี้

" ก่อนที่ผู้วิจัยจะเรียกนิสิตออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ผู้วิจัยต้องการทราบอารมณ์ ความรู้สึกของนิสิตที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้ ขอให้นิสิตอ่านแบบวัดที่ผู้วิจัยแจกไปสักครู่นี้ แล้วระบุอารมณ์ที่นิสิตกำลังรู้สึก โปรดตอบตามความรู้สึกจริง ๆ โดยอย่าใช้เวลาในการไตร่ตรองนานเกินไป ผู้วิจัยต้องการทราบความรู้สึกที่นิสิตกำลังรู้สึกในขณะนี้เท่านั้น "

4. ผู้วิจัยสุ่มเรียกนิสิตออกมาพูด หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเก็บกระดาษที่นิสิตทุกคนใช้ร่างประโยค เพื่อเตรียมตัวในการออกมาพูดของนิสิตทุกคนกลับคืน พร้อมทั้งบอกกับนิสิตว่า ในครั้งต่อไปจะให้นิสิตออกมาพูดต่อ เนื่องจากวันนี้เวลาหมดแล้ว ผู้วิจัยกล่าวคำขอบคุณที่นิสิตทุกคนร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบมาตรการวัด

5. คำอธิบายหลังจากที่ผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรการ และปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ เสร็จสิ้นแล้วเป็นดังนี้

" สำหรับในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเก็บหัวข้อที่นิสิตร่างไว้เพื่อเตรียมตัวพูด แล้วในครั้งต่อไปผู้วิจัยจะนำมาแจกกลับคืน และให้นิสิตออกมาพูดหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป เนื่องจากในวันนี้ เวลาได้หมดลงแล้วขอบคุณนิสิตทุกคนสำหรับความร่วมมือที่มอบให้ พร้อมทั้งกล่าว สวัสดี "

เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจผู้วิจัยทำการสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการทดลองได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14

แสดงขั้นตอนต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการทดลอง

ขั้นตอนการทดลองตามลำดับ		
1. แจกมาตรวัดบทบาททางเพศและมาตรวัดการกล้าแสดงออก	กล่าวคำชี้แจงในการตอบมาตรวัดบทบาททางเพศและมาตรวัดการกล้าแสดงออก	เก็บมาตรวัดบทบาททางเพศและมาตรวัดการกล้าแสดงออกกลับคืน
2. แจกกระดาษ 1 แผ่น เพื่อให้เขียนเตรียมตัวร่างเรื่องที่จะออกมาพูด	กล่าวคำชี้แจงในการร่างเรื่องและเตรียมตัวออกมาพูด	นิสิตร่างเรื่องที่เตรียมตัวออกมาพูด
3. แจกมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ	กล่าวคำชี้แจงในการตอบมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบ	เก็บมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบกลับคืน
4. สุ่มเรียกนิสิตออกมาพูด	เก็บกระดาษที่ใช้ร่างเรื่องกลับคืน	บอกนิสิตว่าในครั้งต่อไปจะให้ นิสิตออกมาพูด พร้อมทั้งกล่าวคำขอบคุณ และสวัสดิ์

6. หลังจากที่ทำทำการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำมาตรวัดที่ นิสิตตอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อทดสอบสมมติฐาน 3 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลขาดหายไป (Missing Data) จำนวนทั้งสิ้น 9 ชุด ผู้วิจัยไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้

การคิดคะแนนและการแปลผลมาตรวัดบทบาททางเพศ ใช้การคิดคะแนนแบบเทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐาน (Median Split Technique) โดยรวมคะแนนของแต่ละบุคคลแยกคิดเป็นคะแนนรวมของลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง นำคะแนนรวมของแต่ละบุคคลมาเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปยังคะแนนที่ต่ำที่สุด แล้วจึงใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐาน

การหาคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดการกล้าแสดงออกของแต่ละบุคคลนั้นทำโดยการหาคะแนนรวมทั้งหมดของมาตรวัดการกล้าแสดงออกในแต่ละคน แล้วนำคะแนนรวมทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ได้คะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดการกล้าแสดงออกของแต่ละบุคคล

การหาคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบของแต่ละบุคคลนั้นทำโดยการหาคะแนนรวมทั้งหมดของมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบในแต่ละคน แล้วนำคะแนนรวมทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ได้คะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความรู้สึกทางบวกและทางลบของแต่ละบุคคล

นำผลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 บุคคลที่มีบทบาททางเพศต่างกันมีการกล้าแสดงออกต่างกัน จากมากไปหาน้อยตามลำดับคือบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated)

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคคลที่มีบทบาททางเพศต่างกันมีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดต่างกันจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated)

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)

สมมติฐานข้อที่ 3 การกล้าแสดงออกของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวก
กับปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด
ใช้การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน